

[Hanne Budtz.]

Danmark så langt det land, der giver mindst, når det gælder Ydre Mission og u-landshjælp. Har du lagt mærke til, hvor svært det er at få lærere, læger, teologer og teknikere til at rejse ud i dag i missionens tjeneste eller til u-landsarbejdet? I forhold til nødens og behovets omfang melder der sig praktisk talt ingen. Hvad er der i vejen med os? Er vi fedtede? Jeg for min part synes egentlig ikke, at gennemsnitsdanskere er fedtet. Men noget helt galt er der ved det. Mangler vi horisont? Eller er grunden den, at vore hjerter er kolde?"

Sådan siger provst Dickmeiss, og jeg vil også minde om, at forstander Bøgh-Andersen fra „Jaruplund“ på Kronborgstævnet for udlandsdanske i år rejste det spørgsmål, om vi i virkeligheden er noget af en „nusset befolkning“, der bare går og tænker på os selv og egentlig glemmer vore medmennesker ude omkring.

Men loven er jo vedtaget, vi har et grundlag at gå videre på, og der foreslås her en udvidelse af lånemulighederne for andre lande.

Andre ærede medlemmer har været inde på spørgsmålet om den ene procent, som FN's generalforsamling med Danmarks tilslutning har vedtaget skal være målet for vor bistands størrelse. Jeg har altid om denne ene procent ment — som også det ærede medlem hr. Per Federspiel for lidt siden gav udtryk for — at det er et ejendommeligt matematisk beløb, en fast regel. Jeg har ikke noget imod målsætningen, vi er i mit parti meget positivt indstillet over for den, men der kan muligvis, som det blev sagt, være behov for andre midler, og det kan også være, at man i perioder får brug for mere end den ene procent.

Den højtærede udenrigsminister gav os i rådet for den tekniske bistand til u-landene for nogen tid siden en udmærket redegørelse for, hvad der var forhandlet om på handels- og udviklingskonferencen i Genève vedrørende dette spørgsmål. Jeg er glad for, at den højtærede udenrigsminister fremhævede det synspunkt, som vi også selv tidligere har givet udtryk for, at dette, at man hjælper u-landene ved at give dem økonomiske muligheder for ophjælpning af

deres industri bl. a. ved køb af industri-anlæg her i landet, hvilket også gavner dansk handel og industri, er der intet som helst urigtigt i. Det er måske den allerbedste måde at yde denne hjælp på, og vi synes, det er rigtigt at gøre det på den måde.

I denne forbindelse vil jeg gerne minde den højtærede udenrigsminister om, at der under dette møde i rådet netop blev rejst det spørgsmål, om vi ikke kunne få lidt mere at vide om perspektiverne for u-landshjælpen. Vi har jo mange udmærkede former for hjælp det ene og det andet sted, men vi mangler et perspektiv over, hvor det er hensigtsmæssigt, og hvor det er rigtigt at yde den hjælp, som vi nu går ind for, og som er lille i forhold til samtlige landes hjælp. Det ville måske være rigtigt, om folketinget eller det folketingsudvalg, der nu bliver nedsat, fik en orientering fra rådet eller fra dets formandskab.

Det er en selvfølge, at når man yder denne hjælp, denne bistand, så vil der komme mange skuffelser. Jeg havde også indtryk af, da jeg så et interview i TV forleden aften med en af de midlertidigt hjemvendte læger fra et af hospitalerne, at der er mange skuffelser, ikke mindst på grund af det menneskemateriale, vi stilles over for i u-landene. Det må vi sikkert være indstillet på vil fortsætte, og derfor kræver det så meget større tålmodighed fra de mennesker, som virkelig stiller deres tid og viden til rådighed for at tage ud.

Så må jeg måske endelig sige, at det er et betydeligt beløb at bevilge fra folketingets side på et tidspunkt, da vi er klar over, at vi er i en økonomisk vanskelig situation. Derfor har jeg også mærket mig den højtærede ministers bemærkninger i fremsættelsestalen om, at hjælpen vil blive ydet over en meget lang tid; den vil ikke rent øjeblikkeligt belaste de danske finanser.

Der gives ikke i fremsættelsen oplysninger om, hvilke lande det er, man med dette lovforslag agter at yde lån til. Det er vel også noget af det, vi skal høre om i udvalget, og jeg vil også mene, det er rigtigt, at der bliver nedsat et udvalg, selv om lovforslaget er ganske enkelt, bl. a. fordi der i min gruppe har været en meget ivrig diskussion om og en meget positiv indstilling til dette,